

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984705600/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

Alligevel gik han temmelig utilpas omkring som en, der har fået noget ildelugtende på sig, men ikke kan begribe, hvor det sidder.

Hun ventede ham ude på promenen den aften. Om han var vred? — Næ. — Så fik hun mod til at forsvare sig, hvortil han bare sa: Ja vel. Hvorefter hun hævdede sig til at rette bebrejdelser imod ham, men da brød han kort af, og efter at han havde døjet en større blød og våd forsoning, spaserede han lettet med hende og sa ingenting. Hun gjorde ham frygtsomt opmærksom på sang ude fra fjorden — den kendte hun — på den røde aftenhimmel, på fru Mikkelsens nye hat, og på hvor godt det er at holde af hinanden. Han fik lyst til at slå hende, men mandede sig op til forståelsen af en smule egen uret, og betvang sig. Saaan gik der en fordringsløs aften uden rivninger.

Snart efter blev de gift, forretningen gik, og ethvert skin af menneskeværdigt samliv forsvandt, men han glædede sig til børnene. Jo jo. Her kunde Laursen blive dyrisk ond og forbande det hele, men skuffelsen med børnene vendte sig oftest mod konen, det var jo hendes børn. Ingen af dem egentlig tilhørte ham, skønt de to lignede ham, nemlig de ældste døtre, Emilie — som nu var gift — og Hertha. Emilie havde han altid beundret, men aldrig kunnet ære, ti hun fandt sig tidligt en mand, og så flygtede hun. Nu foragtede hun ham og aflagde ham besøg for at sige spydigheder. Hertha var lige så hård, men havde ikke søsterens kvikke sind, hun var ganske uuedgørlig. De to havde hans kone naturligvis lært fra ham, de andre kunde hun også gjerne beholde, især de voksne sønner; de var af bomuldsvævernes art, af den slags, der ikke rigtig vidste, men nok troede, hvis de ikke huskede fejl. —

Der kan undertiden trække sig et tyndt forhæng mellem manden og den skadelige handling, han er ved at